Dosarul nr. 3-301/2024
2-24008164-12-3-18012024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Vladislav Holban
Grefier Beatrice Pascari

Examinând în şedinţă publică în limba de stat cauza civilă în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc - acţiunea în contencios administrativ înaintată de Victoria Mîţa împotriva Direcției Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului în cadrul Consiliului municipal Chişinău, persoană terţă Serghei Solonencov, cu privire la anularea actului administrativ,-

c o n s t a t ă:

La data de 18 ianuarie 2024 Victoria Mîţa reprezentantă de avocatul Cucu Dumitru a înaintat acțiune de contencios administrativ în contradictoriu cu Direcției Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului în cadrul Consiliului municipal Chişinău, persoană terţă Serghei Solonenco solicitând: anularea actului administrativ nr. 02/72 din 21.12.2023, Decizia nr. 02/72 din 21.12.2023 privind stabilirea programului de întrevederi cu copilul ***** a.n. *****; Interpelarea dosarului administrativ în privința tuturor cererilor de acordare a și stabilire a programului de întrevederi cu copilul lui *****; reclamarea probelor de la *****, în privința faptului dacă dispune de loc permanent de trai și cu ce titlu.

În motivarea acțiunii reclamanta menționează că, la data de 07.03.2020 între Mîţa Victoria și Solonencov Serghei, a fost încheiată căsătoria trecută în registrul de stare civilă sub nr. ***** la OSC Chișinău.

Pînă în anul 2022 Mîţa Victoria și Solonencov Serghei, au conviețuit armonios împreună. Din anul 2022 relațiile între Mîţa Victoria și Solonencov Serghei, s-au înrăutățit și au devenit tensionate.

După care Mîţa Victoria s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de desfacere a

căsătoriei.

Prin Hotărîrea Judecătoriei mun. Chișinău, sed. Centru din 22.08.2023, căsătoria dintre Mîţa Victoria și Solonencov Serghei a fost desfăcută. Domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama. Deci la moment mama îngrijește de copilul minor.

În urma căsătoriei dintre Mîţa Victoria și Solonencov Serghei, s-a născut copilul ***** care la moment are vîrsta de *****ani și locuiește permanent cu mama, tatăl neavînd grijă de el.

Subliniază că, reclamanta îngrijește la moment doi copii minori și anume ***** anul nașterii *****și ***** anul nașterii *****.

Copilul *****, este copil care s-a născut cu probleme de sănătate și anume ***** și permanent urmează tratament *****. în timpul somnului copilul urmează să-i fie cuplate încălțămintea specială pentru remedierea *****

Mai mult ca atît subliniază că Solonencov Serghei, nu are loc permanent de trai și acest aspect nu s-a verificat de către autoritatea publică. Inclusiv nu s-a luat în calcul de către autoritate că copilul este de vîrstă preșcolară frecventează grădinița, este bolnav de ***** deseori este bolnav de *****etc. Toate aceste aspecte nu s-au luat în calcul de autoritate.

La fel nu s-au luat în calcul și aspectele ce țin de atașamentul copilului de mamă că el nu poate dormi în lipsa mamei.

Conform art. 31 din Codul administrative, administrative, Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Deci actul administrativ este ilegal și nemotivat, în detrimentului drepturilor copilului

Argumentele participanților în proces.

În ședința de judecară reclamanta Mîţa Victoria a solicitat admiterea acțiunii pe motivele invocate de fapt ți de drept.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei avocatul Cucu Dumitru a solicitat admiterea acțiunii pe motivele invocate de fapt ți de drept.

În ședința de judecată, persoana terță Solonenco Serghei, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul pîrîtului DGPC și DPC Buiucani, nu s-au prezentat fiind citați legal despre ora, data și locul ședinței.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportoare la prevederile

legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 07 martie 2020 între Mîța Victoria și Solonencov Serghei a fost încheiată căsătoria, înregistrată la OSC Chișinău sub nr. *****. În anul 2022 relațiile dintre soți s-au înrăutățit, iar ulterior, prin Hotărîrea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 22 august 2023, căsătoria a fost desfăcută, domiciliul copilului minor *****, născut la ***** a fost stabilit cu mama Mîța Victoria. (f.d. 12)

Totodată, reclamanta a menționat că îngrijește doi copii minori, că minorul ***** suferă de anumite probleme de sănătate (*****), frecventează grădinița și este puternic

atașat de mamă. De asemenea, reclamanta a arătat că nu este de acord cu graficul de întrevederi stabilit de autoritatea publică între tată și copil, considerând că acesta nu corespunde interesului superior al minorului.

Instanța constată că obiectul prezentei acțiuni îl constituie **contestarea actului administrativ emis de autoritatea tutelară**, prin care a fost stabilit graficul de întrevederi dintre tatăl copilului și minorul *****.

Potrivit **art. 2, art. 3 și art. 10 din Codul administrativ al Republicii Moldova**, instanța de contencios administrativ verifică legalitatea actului administrativ contestat, respectiv dacă acesta a fost emis de o autoritate competentă, cu respectarea procedurii legale, în temeiul și în executarea legii, fără exces sau abuz de putere.

Conform art. 63 alin. (4) și art. 64 din Codul familiei al Republicii Moldova, ambii părinți au drepturi și obligații egale față de copil, indiferent dacă aceștia locuiesc împreună sau separat, iar copilul are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu ambii părinți.

Totodată, potrivit art. 63 Codul familiei, în cazul în care părinții nu ajung la un acord privind modalitatea de exercitare a drepturilor părintești, autoritatea tutelară este competentă să stabilească un grafic de întrevederi, având ca criteriu primordial interesul superior al copilului.

Din actele dosarului rezultă că autoritatea pârâtă a examinat situația minorului, vârsta acestuia și circumstanțele familiale, stabilind un program de întrevederi gradual și adaptat vârstei copilului, care nu presupune separarea de durată a minorului de mamă și permite menținerea legăturii cu tatăl.

Instanța reține că simplul dezacord al reclamantei cu graficul stabilit nu constituie un temei de anulare a actului administrativ, atât timp cât acesta a fost emis cu respectarea competenței legale și nu contravine interesului superior al copilului.

Argumentele reclamantei referitoare la starea de sănătate a minorului, frecventarea grădiniței și atașamentul față de mamă nu exclud dreptul tatălui de a avea întrevederi cu copilul, iar aceste circumstanțe pot fi valorificate prin adaptarea practică a graficului în cazuri justificate (boală, imposibilitate temporară), fără a fi necesară anularea actului administrativ.

Referitor la susținerea reclamantei potrivit căreia tatăl nu ar avea un domiciliu stabil, instanța constată că aceasta **nu a fost probată**, iar reclamanta nu a prezentat dovezi care să ateste că întrevederile stabilite ar pune în pericol sănătatea sau dezvoltarea minorului.

Sarcina probei privind ilegalitatea actului administrativ revine reclamantului. În speță, reclamanta nu a demonstrat existența unor încălcări esențiale ale normelor de drept material sau procedural care să atragă nulitatea actului administrativ contestat.

În aceste condiții, instanța conchide că actul administrativ contestat este **legal, proporțional și justificat**, fiind emis în interesul superior al copilului și cu respectarea drepturilor ambilor părinți.

Din considerentele enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de Mîţa Victoria împotriva Direcției Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului în cadrul Consiliului municipal Chişinău, persoană terţă Serghei Solonenco, cu privire la anularea deciziei nr. 02/72 din 21 decembrie 2023 privind stabilirea programului de întrevedere cu copilului minor Andrei Solonenco.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge drept neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Victoria Mîţa împotriva Direcției Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului în cadrul Consiliului municipal Chişinău, persoană terţă Serghei Solonenco, cu privire la anularea deciziei nr. 02/72 din 21 decembrie 2023 privind stabilirea programului de întrevedere cu copilului minor Andrei Solonencov.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței

Judecătorul Vladislav Holban